

[dagsordenen]

Dokumentation af ungdomsskolens værdi

Af Ejnar Bo Pedersen,
Sekretariatschef

Det er enhver redaktørs drøm, når engagerede medlemmer udviser så stor interesse for en forenings virksomhed, at de farer i blækhuset med konstruktive forslag og tilkendegivelser. Derfor er det også særdels positivt, at ungdomsskolen i Roskilde kaster sig ind i drøftelserne om, hvordan vi bedst muligt dokumenterer den almene ungdomsskoles helt enestående funktion og betydning (se debatindlæg på side 12-13).

Så vidt det erindres, er det første gang i lang tid, at der er lavet så rigtig en begrundelse for den særlige værdi ved fritidsundervisningen. Det rammer helt på kornet nogle af de kerneværdier, som ungdomsskolen står for. Det er meget ambitiøse krav til den enkelte ungdomsskoles bestyrelse, ledelse og lærere, som der lægges op til i debatoplægget. Men også krav, som måske kan blive lidt vanskelige at efterleve i praksis. Ungdomsskolen skal stille krav om videns-, færdigheds- og kompetencemål for alle faggrupper og aktivitetsgrupper. Dertil kommer, at ungdomsskolen meget tættere end i dag skal dokumentere elevernes tilstedeværelse og fravær, lærernes kompetencer og undervisningsområder, midtvejs- og slutevaluere og indsamle elevudtalelser.

Der er ingen tvivl om, at indsamling af disse værdifulde oplysninger ville kunne give dokumentationen et markant kvalitativt løft og nok også påvirke beslutningstageres vurdering af den almene undervisnings nytteværdi for såvel den enkelte som for samfundet. Til gengæld kan man også godt forestille sig, at der vil være forholdsvis store og omfattende praktiske vanskeligheder – og behov for et markant højere tidsforbrug end i dag – ved at indsamle disse oplysninger. Det er fx en kendsgerning af udformningen og tilrettelæggelsen af de enkelte fag er forskellig fra ungdomsskole til ungdomsskole. Jo mere detaljeret en statistik spørger ind til de enkelte fag og aktiviteter, des svære bliver det at kvantificere og sammenligne på en valid måde. Tilsvarende med forslag om at inddrage samt-

lige elevudtalelser i en statistik, hvor det nok vil være uhyre vanskeligt at omdanne disse til kvantificerbare data på landsplan. I lyset af mange års praksis omkring indsamling af ungdomsskolestatistik forekommer det faktisk at være en næsten uløselig opgave, trods de gode intentioner i forslaget.

I al beskedenhed – og i mindre målestok – er det faktisk den proces og det resultat, som debatoplægget efterspørger, som projektet Doku:SEN er i gang med (se artiklen i sidste blad). Der er lang vej frem mod målet, men det er samme tænkesæt, som Doku:SEN arbejder ud fra.

Processen har været i gang i over et år, og den følges tæt af et antal skoler, som er med i udviklingsarbejdet. Både i en arbejdsgruppe, med tre ungdomsskoler knyttet helt tæt til, som både arbejder med Statistik, Evaluering og Narrativer, og i et pilotprojekt med flere skoler, hvor der fokuseres på dokumentation af ungdomsskolernes virkelighed via Evaluering og Narrativer. Heldigvis også med deltagelse af ungdomsskolen i Roskilde, så der er faktisk næsten garanti for, at visse af forslagene tilgodeses. Målet med udviklingsarbejdet er tredelt: At forbedre den nuværende "produktionsstatistik" i forhold til de oplysninger, som Undervisningsministeriet ønsker sig til dokumentation for landspolitikens udformning. Men også dokumentation via evaluering af indhold, værdi og effekter – kombineret med fortællinger om gode resultater og erfaringer ude fra lokalområderne.

Det er en lang og vanskelig proces. Og den kræver en fortsættelse af den gode kulturændring, som allerede er i gang. Men der er enighed om, at vi skal bevæge os i retning af de ønsker, som debatoplægget ønsker sig. Til gavn for det fælles bedste, ikke mindst i en tid, hvor folkeskolereformen udfordrer både de unge og ungdomsskolerne på ganske mange områder.